

ČESKÉ ŠKOLY MĚLY ZA POSLEDNÍ ROK ZAVŘENO SEDM MĚSÍCŮ Z DESETI! ŠÍLENÁ ZAPRODANÁ VLÁDA SCHVÁLNĚ VYRÁBÍ ZTRACENOU NEGRAMOTNOU GENERACI!

- CZ24 News | 9. února 2021

ČESKO: České školy měly za poslední rok zavřeno sedm měsíců z deseti, přičemž ze slov ministra školství Roberta Plagy (ANO), pronesených minulý týden, vyplývá, že aspoň ještě dva měsíce, do Velikonoc, se neotevrou. Ze všech vládních zákazů je zákaz výuky ve školách, kroužků, sportů společensky nejkontroverznější. Ministr školství opatrně připouští, že by se nejprve do školy vrátili maturanti – ale i oni až od 1. března.

V Salonu Týdeníku Echo usedly dvě aktivistky z protilehlých táborů: Pavla Drbalová za iniciativu Vraťme děti do školy a Hana Chaloušová z Fóra rodičů, které loni na jaře poněkud zbrzdilo plánované otevření škol. Čtveřici doplňují Plagova ministerská předchůdkyně Kateřina Valachová (ČSSD) a nestor dětské psychologie Jaroslav Šturma. Ministerstvo školství do naší debaty nikoho nevyslalo, toto téma prý si „komunikuje sám pan ministr“, který bohužel nenašel čas.

První otázka je jednoduchá. Co jste si pomyslili po slovech ministra Plagy, že školy se zřejmě neotevrou do Velikonoc?

Valachová: Šílenost.

Říká vládní poslankyně.

Valachová: Ano. Nezaměňujme vládní poslance za ministry.

Chalušová: Pro mě není tak důležité, jestli se školy otevrou v únoru, nebo v dubnu, jako sdělení vlády, že udělá všechno pro to, aby výuka mohla vzhledem k epidemické situaci probíhat bezpečně. Budu klidnější s vědomím, že vláda to má pevně v rukou a rozumí všemu, co dělá.

Drbalová: Děti se mají vrátit do školy, bez debat, okamžitě. A oznamovat dopředu, že školy ještě tak dlouho neotevřeme, to už fakt nevím. Pokud vláda tvrdila, že svou politiku hodlá utvářet podle epidemické situace, tak mě fascinuje, že dneska někdo ví, co se bude dít příští dva měsíce.

Šturma: Já bych z pohledu dětského psychologa konstatoval, že vládní politika jde na úkor dětí. Ony jsou jednou z hlavních obětí celé situace. Čím déle to potrvá, tím děti více ztratí, nejenom pro tento školní rok, ale obávám se, že v některých případech i nadosmrti. Děti jsou v senzitivním období svých životů, v období formativním, kdy se v nich některé věci tvoří jednou provždy a později už se těžko napravují.

I ty dva teď oznámené další měsíce jsou pro dítě ve formativním období hodně?

Šturma: Samozřejmě. Životní perspektiva pro dítě, hlavně mladší dítě, je jiná. Měsíc nebo dva v jeho pohledu znamená mnohem víc než pro vás. A aby děti v tak útlém věku prakticky propadly, protože co jiného by bylo opakování látky další rok jen proto, že jsme jim vzdělání nebyli schopni zajistit, to přece není možné.

Když se na jaře školy zavřely poprvé, Fórum rodičů tlakem na ministra Plagu myslím docela přispělo k tomu, že se pak neotevřely dřív. Čeho se rodiče, jejichž pohled jste zastupovali vy, obávali?

Chalušová: Moment – my jsme vystoupili pouze proti plošnému otevření škol a povinné docházce za epidemie. Dá se říct, že jednu obavu tvořilo to epidemické ohrožení. Speciálně na jaře byl koronavirus jedna velká neznámá a v rodinách bylo hodně strachu. Jednou z bazálních funkcí rodiny je přece zajistit bezpečí, a tady najednou rodiny to bezpečí svým členům zajistit nemohly. Další důvod přibyl teď na podzim. Spousta rodičů nechce, aby jejich dítě trávilo osm hodin nepřetržitě v roušce. Buď jim jde o komfort dětí, nebo jejich děti objektivně mají zdravotní problémy. Takže než sedět ve škole v roušce, tak radši doma. A konečně zatřetí některé rodiny v té situaci spatřily možnost, jak řešit svůj problém se školami. Upřednostňují většinou domácí vzdělávání, protože zjistily, že se jim nedaří mít dobrou komunikaci se školou. Ale většinou to jsou obavy z viru a roušky.

Vychází distanční výuka z porovnání s tou klasickou skutečně tak špatně?

Šturma: Výraznou roli v tomto ohledu hraje věk dítěte. Pro první stupeň je on-line výuka podstatně méně účinná. U těch starších záleží na motivaci a je to přece jen individuálnější. Dítě je od přírody stavěné tak, aby se nechalo vést konkrétním, živým, prakticky založeným člověkem, nikoli nějakou jeho odmocninou na obrazovce. Odborně se tomu říká globalita komunikace. V psychologii mluvíme o životně důležitých potřebách člověka. A pro děti jednou z těch potřeb je právě zažívat systematické vedení, které musí být zajištěno osobně, tváří v tvář. Co se děje dnes, to je redukce vzdělání tak nepřijatelná, že mi skoro chybějí slova.

Drbalová: Každý měsíc, který o tuto důležitou nonverbální komunikaci s učitelem naše děti připravujeme, má vážný dopad. Vytváříme z nich lidsky ploché osobnosti.

Chalušová: To jsou silná slova, šetřeme s nimi. Protože takovými slovy zase vy vytváříte realitu, která může být strašidelná. A já si nemyslím, že taková je. I distanční výuka může být bohatší, než je zvykem, i ona se vyvíjí. Na pedagogických fakultách je jako nepovinný, volitelný předmět. Proboha, já rozhodně netvrdím, že odted' má být distanční výuka do skonání věků. Ale kdo si dnes troufne předpovědět, co naši společnost čeká a jaké směry výuky budeme potřebovat? Možná se malé děti nenaučí on-line tak dobře psát, počítat, takové ty triviální dovednosti. Ovšem spousta dětí a jejich rodin se při distanční výuce učí úplně novým kompetencím.

Zdroj: <https://echo24.cz/>